

hurtigt og kontant. Venstre forlanger en hård, kontant kamp mod narkokriminaliteten. Vi vil have hårdere straffe i narkosager, og vi vil have udvist de udlændinge, der er dømt for gentagen narkokriminalitet, for bestandig.

Venstre kræver også en strammere fængselspolitik. Vi vil have bygget nye sikre fængsler til grove og farlige fanger, vi vil have narkofrie fængsler, og vi vil have flugtfrige fængsler.

Lad mig sige det ligeud: Regeringens såkaldte voldspakke er jo et flop. I højt 40 sager om året vil det føre til skærpet straf, og det er endda tvivlsomt. Regeringen har stemt imod alle forslag fra Venstre og Det Konservative Folkeparti om hårdere kamp mod kriminaliteten; men hvis regeringen nu er parat til en strammere kurs, så er vi også parate til at forhandle om en ny retspolitik.

For det tredje vil Venstre have bedre uddannelse i Danmark. Folk er utrygge ved, at deres børn lærer for lidt i skolen. Der er jo talrige undersøgelser, som viser, at det står elendigt til med både læsning, stavning og matematik, og det er ganske enkelt for dårligt. Vi skal være i front med de faglige færdigheder, og derfor skal børnene have flere timer i dansk og matematik, vi skal løbende teste børnenes færdigheder, og der skal tages individuelle hensyn til den enkelte elevs behov, så alle får udfordringer i skolen. Vi vil meget gerne forhandle med regeringen om at højne det faglige niveau overalt i uddannelsessystemet.

Og så er der et fjerde vigtigt punkt: Venstre vil have fjernet ventelisterne til sygehusene. Derfor vil vi give patienterne en lovfæstet ret til selv at vælge hospital, og de skal også have ret til at vælge et privathospital.

Jeg vil gerne sætte en tyk streg under, at for Venstre er det vigtigt, at det ikke skal være tegnebogens tykkelse, som afgør det frie valg og kvaliteten af den behandling, man får. Derfor foreslår Venstre, at pengene følger patienten til det hospital, som patienten vælger. På den måde får alle et reelt frit valg, og vi kan få ryddet ud i ventelisterne.

I det hele taget vil Venstre have mere frihed på sundhedsområdet. Vi vil give kommunerne frihed til at betale for borgernes behandling på private hospitaler, og vi vil afskaffe skat på sygdom. Vi vil ikke have, at en medarbejder skal sættes i skat, blot fordi arbejdsgiveren betaler en sygdomsbehandling.

Vi ved da godt i Venstre, at især Socialdemokratiet kæmper indædt imod valgfriheden. Det

forekommer os, at det er, som om kampen mod privathospitaler er vigtigere for Socialdemokratiet end kampen mod ventelisterne. Vi ved godt, at det er sådan, men vi går og håber på, at nye tanker kan vinde fodfæste, og gør de det, så er vi også parate til at forhandle med regeringen om nye metoder til at bekæmpe ventelisterne.

Og så endelig for det femte: Venstre ønsker en kraftanstrengelse for at stoppe regeltyranniet i det danske samfund. Overalt i samfundet trækkes folk med mere og mere papirbøvl. Hver dag bliver der brugt mange, mange timer på at udfylde blanketter og formularer og skemaer. Det koster dyrt, og det tager kræfter fra mere produktive aktiviteter. Regeringen har lovet administrative lettelser, men det er gået modsat.

Vi synes, at regeringen skulle tage fat i den rapport, som tidligere erhvervsminister Mimi Jakobsen fik lavet sidste år. Det er den rapport, som viser, at det administrative bøvl alene i erhvervslivet koster 22 mia. kr. om året. Sammen med Det Konservative Folkeparti har Venstre allerede fremsat en stribe forslag til afskaffelse og forenkling af regler, og det er noget, som vi gerne vil forhandle med regeringen om.

For at ridse det hele op:

Venstre vil altså have strammere udlændingepolitik, en håndfast kamp mod vold og anden kriminalitet, bekæmpelse af ventelisterne, bedre uddannelse.

Og nu siger regeringen så – eller i hvert fald Socialdemokratiet – at de vil det samme. Men det centrale spørgsmål er jo så: Kan vi egentlig have tillid til det? Gang på gang har vi oplevet et socialdemokratisk dobbeltspil. De siger én ting ud ad vinduet og derefter stemmer de modsat her i Folketinget.

Vi har jo set det med retspolitikken: For at gøre sig lidt populær kom statsministeren sidste efterår med nogle barske udtalelser om vold og narko og kriminalitet, og han gentog det såmænd også i sin nytårstale. Men hvad er der kommet ud af det? Ingenting.

Tag udlændingepolitikken som et andet eksempel. Venstre og De Konservative har gang på gang fremsat forslag om en strammere udlændingepolitik. Men hver eneste gang har regeringen og venstrefløjen stemt imod, og så ser vi, specielt når der er optræk til valg, at socialdemokraterne har så travlt med at sige nogle skrappe ting. Men så snart valglokalene er lukkede, så gør de det modsatte.